*Klaso. 1 Dividaĵo de popolo laŭ iuj civilaj aŭ politikaj kondiĉoj : la tri ~oj de l' patricioj, kavaliroj k plebanoj en la antikva Romo. 2 Aro da personoj havanta samajn ekonomiajn interesojn, morojn, kutimojn: la reganta, la meza, la laborista ~o; la ~batalo; bon~a Z, alt~a homo Z. 3 Aro el ĉiuj lernantoj, kiuj sekvas iun gradon de studkurso : la altaj, malaltaj ~oj. 4 Aro da personoj aŭ objektoj, kunigitaj laŭ rango, kvalito aŭ naturo : tiu libro celas ĉiujn ~ojn da legantoj; tiuj varoj formas apartan ~on; unua~a inĝeniero, vagono; bolanika ~o (Kp SPECO, KATEGORIO, GRUPO). 5 Kurso 1 : fari siajn klasikajn ~ojn Z. (En)~lgi. Klasifiki.

Klasifiki (tr). Aranĝi, grupigi laŭ klasoj: ~i siajn notojn, kolekton; la agadon de la firmo oni poris ~i sub tiu speco de skermado... Z. ~oo. Metoda disdonado laŭ klasoj: botanika, ĥemia ~o.

klaŭno Z. Cirka burleskulo.

klaŭstro ♣ = Klostro. ~ofoblo ‡. Mensa malsano karakterizata per timo al fermita spaco. Vd адопа́товіо.

klaŭzo 👆 £. Speciala rezervo, kondiĉo, enskribita en kontrakto, traktato, interkonsento, leĝa akto.

*Klavo. Tabuleto aŭ butono, kiun oni premas por funkciigi muzikan instrumenton aŭ alian aparaton: ~o de piano, de skribmaŝino; ne trafi la ĝustan ~on (f. maltrafi). ~aro. Vico da ~oj de instrumento: ~aro de orgeno.

klaviklo . Osto, iom kurba, liganta la sternumon kun la skapolo.

kleo b. Signo lokata ĉe la komenco de la notliniaro por montri la nomon de ĉiu noto k ĝian altecon. Kp ŝlosilo.

klemato Z. = klematido.

klematido . G. de ranunkolacoj, volve grimpanta (clematis).

*Klera. Instruita; kapabla pro instrudeco juĝi klare k rekte; kulturita: akademie ~a homo Z; observi la ĝustan mezuron eslas arto, kiu montras altan ~eccon Z; artisma Z, artista Z, muzika ~ecco Z; nun finiĝas mia ~ecco Z (Vd FINO); sciencon oni ne mendas, ~eccon oni ne vendas Z. ~lgl. Fari iun ~a: la ~igantoj de la popolo Z; elemenle ~igita homo; talento ne sole natura, sed ankaŭ ~igita Z; ek~igi iun pri matematiko; ministro por publika ~igado. Mal~a. Tute kruda, ne instruita (Kp ANALFABETO).

kleriko Z. Iu, kiu apartenas al la eklezia hierarkio : ekleziulo.

klerikala B. Favora al la klerikaro k al ĝia superregado: ~a partio; kontraŭ~a agitado. ~lsmo. Politiko favora al la klerikaro.

Kliento. 1 En la antikveco, plebano sinmetinta sub protektado de patricio. 2 Persono, kiu konfidas kutime siaj aferojn al aferisto (notario, advokato ktp) aŭ sian sanon al kuracisto: la juĝistoj senkulpigis mian ~on; ~aro de dentisto. 3 Persono, kiu aĉetas kutime ĉe iu komercisto: ~o de viandisto, de banejo, de restoracio; mull~a butiko.

klifo Y. Marborda alta krutaĵo.

kliko. 1 . Malgranda dentforma intermetilo ĉu por haltigi la movon de dentrado ĉu por ebligi ĝian turniĝon nur en unu direkton. 2 Bandaĉo.

*Klimato. Tutaĵo de la atmosferaj k veteraj kondiĉoj de iu regiono : modera ~o. Al~iĝi. Kutimiĝi al iu ~o.

* Klini (tr). 1 Oblikvigi ion vertikalan ; fleksi malsupren aŭ flanken : ~i la kapon, la frunton antaŭ iu ; sin salute ∼i ; gracia ~o de la kapo Z; mi ~as min antaŭ vi Z; la neĝo ∼is al la tero la branĉojn de l'abioj B; sin ~i malantaŭen k rigardi la plajonon; ~ita sub la ŝarĝo de la jaroj; arbo ∼ita de la vento; (al)~i la orelon al iu Z. 2 (f) Emigi, inklinigi, cedigi : ~i al pardonemo la animon de la reĝo Z ; mi ~is mian koron por plenumi viajn leĝojn Z; plena sako ĉiun mastron al vi ~os Z; devi sin ~i (cedi) antaŭ la cirkonstancoj Z. ~iĝi. 1 Stari nevertikale : ~iĝi ĝis la tero antaŭ iu Z ; ador~iĝi Z ; ~iĝintaj krucoj B ; ~iĝinta turo de Pizo ; la veturilo ~iĝis k trafis en kavon. 2 (f) Malleviĝi, kiel io ~iĝanta ; proksimiĝi al sia finiĝo : la suno ~iĝas al la horizonto ;